

PROGRAMA FESTA MAJOR 2003: CENT ANYS DEL CORO DE FARNERS

Amb motiu del Centenari de la fundació del Coro de Farners, per Pasqua d'enguany l'ajuntament i els Cantaires de Farners, editaren un llibre escrit per l'historiador Miquel Borrell en el qual s'explica tota la història d'aquesta entitat lúdica i musical. En aquest article l'autor fa un breu resum del llibre.

La tasca del Coro consisteix en cantar la diada de Pasqua. Els cants consten de dues parts: cançons de caire festiu, lúdic alegre amb músiques populars o sardanístiques, o sigui les caramelles i per l'altra part el *popurri*, cant que, amb música actual, fa un repàs a la vida local durant el curs de l'any, sempre de manera foteta i alegre. Els *popurris* tenen tres parts: introducció, nucli i comiat. La introducció és una estrofa on els cantaires es donen a conèixer o inciten a la festa i que se'ls escolti. El nucli és l'essència del *popurri* i està compost de diverses estrofes cada una de les quals satiritza un fet de l'actualitat de l'any: moda, invents, política, relacions socials. Cada estrofa està musicada amb una melodia també d'actualitat, normalment usant les quatre o cinc cançons més populars a nivell nacional o internacional. El comiat és una estrofa on es recorda què és la Pasqua i els cantaires diuen adéu fins a l'any vinent.

En els seus orígens, el Coro anava a cantar a les principals cases de pagès on eren rebuts amb tastets de vi i menjar, fet que implicava que els cants a l'última casa de pagès ja tinguessin bastant a desitjar, fent bona la frase : " tips, contents i desafinats". Els diners recollits en aquesta cercavila es gastaven i gasten el dimarts de Pasqua quan tots els cantaires, acompanyats de bona part del poble, pugen a l'ermita de Farners: missa, costellada, botifarres, arròs, vi, sardanes, faria i copa han creat sempre un ambient únic a Santa Coloma, essent aquesta diada festa local.

L'any 1864 l'ajuntament va donar 300 pessetes al "Coro Farnense" per lo bé que havia deleitat al poble amb els seus cants. No hi ha més informació cantaire fins l'any 1903 quan hi ha constància d'un "Orfeò Farnense" dedicat al cant popular per distreure als seus socis, i totalment aliè a la política com explicaven en la seva presentació a l'ajuntament. El mateix 1903 es creà la " Sociedad Coral La Artística Farnense" dirigida pel mestre Enric Guasch. De l'any següent i d'aquesta coral és la tradició de pujar el dimarts de Pasqua a Farners. Estava ubicada en una casa del carrer Beat Dalmau, coneguda com a "Sala Coral". La seva finalitat era el lícit esplai dels seus socis cultivant una de les belles arts, la música, i proporcionar balls, concerts, diaris i jocs permesos per la llei, essent totalment aliena a la política. Hi havia socis corals i protectors. Els socis

corals pagaven 5 pessetes d'entrada i 12,50 pessetes anual i se'ls posava 0,25 pessetes de multa cada cop que no anaven a assajar. El primer president n'era Isidre Costa i el vicepresident en Joan Costa.

Dues altres societats corals es crearen i perderen a Santa Coloma: la coral de l'Ateneu Popular l'any 1916, anomenada La Estrella Columbense, que tenia com a president Pere Bruset Tomeu i el vicepresident en Maurici Calvet i l'Orfeó del Centre Autonomista l'any 1920. Aquest tenia com a finalitat fomentar l'afecció al cant i amb ell "enlairar la pensa vers nobles ideals d'amor, joventut i patriotisme." Per entrar-hi s'havia de ser soci del Centre Autonomista, tenir veu provada per Mestre Director i ésser admès per la comissió Coral. Els deures de l'orfeonista eren aprendre rudiments de solfeig, guardar ordre i compostura, respectar amb la major discreció l'element femení que formava part de la massa coral. Distintius: barretina musca i placa platejada al trau del gec; i les noies; placa platejada i llaçada conjunta mab les quatre barres catalanes El president n'era Josep Mª Iglesias i el secretari Pere Viader. Per aquests anys existia també la colla dels Petits Cantaires que cantaven i tocaven timbals, mandolines, panderetes, acordeó, flabiol i mandúrria.

Acabada la Guerra Civil (1936-1939) la Societat Coral L'Artística Farnense fou desmantellada i, tal com preveia el seu reglament, tota la documentació, estris, material -... passà a l'ajuntament. En el seu local el senyor Bofill muntà un cafè que després s'anomenà "El Hogar Farnense". L'única societat que romangué en la ciutat fou l'antic "Círculo Columbense", sota el control de l'ajuntament, la qual creà una Comisión de Espectáculos encarregada d'organitzar espectacles per la Festa Major i l'Aplec de Farners, així com realitzar les funcions de cinema, vertadera font d'ingressos de la Comissió.

La comissió realçà l'Aplec de Farners en detriment de la festa del Coro. El motiu era prou clar: mentre que l'Aplec era una festa de caràcter religiós, a la qual romania fidel tota la classe benestant colomenca, el Coro era una mostra lúdica popular, i aquesta paraula i aquest concepte eren rebutjats pels vencedors de la guerra. Qualsevol activitat organitzada al marge de les autoritats o bé qualsevol activitat que significués una disbauxa per part dels seus components, eren perilloses. O sigui, sí a la festa religiosa de l'Aplec, no a la festa profana del dimarts de Pasqua

Malgrat tot, el dissabte de Pasqua de 1947 s'estrenava una nova secció del Círcol: el – “Coro”-, que, dirigit per Josep Alsina interpretà la sardana “La cançó dels Pastors”, la peça “El somni d'un infant” i el popular *popurri*. L'alcalde havia prohibit portar la barretina al cap i els cantaires la portaven plegada sobre l'espatlla. El mateix 1947, el sr. Bofill, des del seu cafè del Hogar Farnense formà una segona coral dirigida per Josep Carbó. L'any 1948, mentre el coro de l'Hogar Farnense feia un àpat a Sant Salvador, el Coro del Círcol decidí pujar a Farners. L'alcalde acceptà la petició i posà dues condicions: faria venir una parella de la Guàrdia Civil per mantenir l'ordre i en segon lloc prohibia que es passés propaganda de la festa ni que sortissin al matí del poble cridant o cantant, com tampoc podien arribar al vespre cantant o cridant. A partir de l'any 1954, el Coro del senyor Carbó també pujà a Farners el dimarts de Pasqua. Amb la marxa del senyor Carbó a Barcelona l'any 1956, només restà fins l'actualitat, la Societat Coral com a secció del Cercle Cultural Colomenc, i amb la desaparició d'aquest l'any 1984, el "coro" continuà cantant *popurris* i caramelles com a entitat autònoma. L'any 1989 es batejà com a Cantaires de Farners. Fins l'any 1967 el seu director fou Josep Alsina, de 1967-1973 el seu fill Francesc Alsina, del 1973 al 1988 Josep Carbó, de 1988 a 1998 Salvador Coll, de 1998 al 2002 Francesc Alsina i, a la seva mort, des del 2003, Salvador Coll.

Ha arrelat tant la festa que des dels anys seixanta del segle passat, el dimarts de Pasqua és declarada Festa Local. La il·lusió d'uns antics colomencs, majoritàriament artesans i botiguers, es veu recompensada avui dia amb una multitudinària festa popular. Visca el Coro !!